

Rodocapsa

Syren

Měla jsem milého trampíře

on se mi utopil v pivováře

hledejte ho, najděte ho

leží tam pistolka vedle něho

Lidová z Podbrška

Ve stínu jedle - Šakal válečník - Román na pokračování: Obláček -
Zprávy z lovišť - Spo ečenská škatule pro slušného cowboye -
- Stříbrný puškvorec - "Zbabělci z Kaňonu psů" - Inzerce -

o V LESNÍM PŘÍŠERÍ o

Ptactvo drobně číříká, poskakující z větévky na větévku. Rejsací se rochní v prosluněném borůvčí a stíny borových velíkáků zvou k příjemnému polehu ve vonném mechu. Mezi kmeny prokukuje rozkošná vyhlídka na skalní město a vzdálená úbočí Turnova.

Lesní cesta tone ve sluneční lázni. Po ní se pomalu šine skupinka lidí, dle honosného oděvu lázeňští hosté sedmihorští.

"Máš Běda poctivě drží dietu, za týden zhubl o půl kila" vypráví korpulentní paní v slámovém kloboučku" tak jsem ho vzala s sebou na procházku, ať taky trochu sportuje." Dámy a pánové přikyvuji a zírají a zavalitého hochy, jenž se táhne pozadu a netečně cumlá rohlík. Nlemýždím tempem se hosté ztrácejí v lese.

Další výletníci, tentokrát dvojice, on a ona. "Vyfoť mě takhle," žádá ona a pročešává dlouhé ebenové vlasy. Mladíkovi se zdá být příliš temno.

"Tak tady!" volá jeho družka a usedá do trávy se stéblem v zubech "Tam je moc světlo a stejně nemám film." Zahýbají do lesa.

Chvilí je ticho a náhle rozezvučí ozvěnu mohutný vypitý bas: "Jarouši!" Zároveň se z hloubi porostu ozývá pravidelný klapot.

"Jarouši!" haleká neviditelný hlas a za chvíli se z mlází vynořuje kůň a moudře cape pěšinou. Za ním se objevuje stařík v neforemném klobouku a následuje své zvíře.

Mocné supění a dupot se nese po skalách. Ze zatačky vyrazí dva trampové s plnou bagáží a na každém kroku mírně přepadávají dopředu únavou a horkem.

"Já jsem zapoměl na Valdštejně žebřadlo!" zakvílí znenadání jeden a druhý se radostně svalí do stínu, aby počkal na nebožehého druhu, jenž rychle odkvapil nazpátek.

Nad dřímajícím trampem pípají mladí drozdi a za chvíli se z ohybu vynořila lázeňští hosté, vracející se z procházky.

Jen větrní duchové vědí, co mě čeká v ohybu cesty
přesto ženu své psy pořád dál a dál

"Písňe vrbového proutku"

++++++
Pro lyrické duše: **VE STÍNU JEDLE**

Matičko přírodo!
My ještě cos dokážeme spolu
já zasypu tě plechovkami
ty proměníš se
v železitou horu!

Na motivy J. Nerudy

Ve stínu jedle
se mi včera zdálo
že jsem se vrátil
dolů do nížin
tady je přece borůvek
tak málo
chodívám sám a za mnou
jenom stín

++++++
Z P R Á V Y Z L O V I Š Ť
++++++

T Ř E T Í H O dne měsíce říší se Rorýsek nechal vidět
u Kazatelny na Kokoříně a zúčastnil se
"Kokořínského vrchu" přičemž aniž by
žískal některou z hlavních cen, přece
se umístil na čestném místě vítězů.

H O S P O D A " U J A N Č Í H O " v Troskovicích opět slouží
svému účelu. Náš zvláštní dopisovatel
uvádí, že se stává oblíbeným útulkem
troseckých trampů.

S O U T Ě Ž o Zlatém Trapsavce se blíží k svému závěru a výsledek je v naší redakci netrpělivě očekáván, neboť se jí zúčastnili i naši starší známí - Šakal s vodníkem Pokličkou.

Č Á S T L É T A strávil Rorýs Old Piránha na velkém vadru v campu Pod skálou, kde načerpal řadu zkušeností a poznatků týkajících se práce v naší redakci.

++++++

.....
ŠAKAL VÁLČNÍK
.....

Šakal urzutě přihlížel, jak lodi dovázejí v šabím rybníku a otravoval se. Chvillemi si říkal, že by měl jít sklízet borůvky ze svých záhonků, ale zaháněl ty myšlenky a raději se hrál na proslulého hráze. Jeho obrovský pes Smítka si hrál se šabkami a pulci na mělčině, prskal vyběhl na břeh, otrpěl se, přidusil k Šakalovi a s vyplazeným jazykem ulehl po jeho boku.

Jeden z rytířů se odrazil od břehu a mocnými rozmachy běloskvoucích paží se dostal až mezi lekníny u protější hráze. Šakal se díval a rozveselil se, když na hladinu vyplula mechovitá včela, ve které rázem poznal vodnický klobouček. V tom okamžiku počal sebou plavec zmítat a povykovat, a lidé opalující se na břehu propukli ve zmatek.

"Přines mi ho" velel Šakal psíku, a ten se oddaně vrhl do hlubin aby za chvíli složil láteřícího mladíka k pánovým nohám. Šakal Smítka pochválil a sňal mu z krku mokrou ceduličku s nápisem: "Lesní příšero! Seš na mně moc krátkéj trampe. To ti přeje Poklička vodník amatér."

"Tak abys se šel na ty borůvky" povzděchl si Šakal a vybral poplatek za záchranu tonoucího. V lese dal třetinu do kapsy svého maskáče, třetinu Smítkovi do tlamy, který hned odběhl ke Kostí zakoupit si párek, a zbytek uložil do dutého stromu, kde se týpila hromádka mincí a tabulka s větou Poklička a spol.-topení a zachraňování tonoucích. Vida, jak nám to přibíjí, pomyslel si Šakal a odešel na borůvky.

Všer seděli s vodníkem na hrázi a odpočívali. "Topení nám už vneslo hezkej pytlík drobnějšch" pravil Poklička. "Stejně se nejvíc nadře můj pes" odvětil Šakal přešvirkující šňovík. "To jistě" odporoval vodník "mám vždycky co dělat, abych ty sportovce udržel na hladině a nevodváhl mě s sebou."

Slunce viselo ve vrcholcích topolů a oblaka nad ním byla oranžová, plná rozdrobených bílých mráček. Okna hradní věže modře zářila bylo ještě teplo, i když z pískových skal vnucl chladný větřík.

"Tak abys se šel" řekl vodník "musím ještě do Jinolic prohnat rybáře." Poklička vstal, rozloučil se se Šakalem a zmizel v lese. Šakal se povaloval v trávě, a když se setmělo, zavolal Smítka a odešel do svého doupěte.
.....

ZBABĚLCI Z KAŇONU PSŮ

"Největší zbabělci v tomto kraji," vyprávěl šerif těžkým jazykem, když se s ním po desáté sklenici brandy celý bar točil v tisíci světlech, "jsou ti muži z Kaňonu psů. Bůh je mi svědkem, že je to pravda."

"Neberte jméno boží nadarmo", zabručel pastor, jenž stál v černém plášti u nálevního pultu a dopíjel svou denní dávku piva. Šerif se zakymácelaaby udržel rovnováhu zachytil se pastorova ramene.

"Vy mi nevěříte pastore? No ovšem, vždyť vy nejste v Nevadě tak dlouho a tudíž nevíte nic. A když nic nevíte tak mlčte."

Šerif zmlkl a odpotácel se ke dveřím, kde se zastavil za pomoci vysokého vousáče, který ho chytil do náručí, a jal se spílat osadníkům z Kaňonu psů, prokládaje svou nabubřelou řeč zmatenými zvpomínkami. Muži v haru, a nebylo jich právě málo, přestali hrát karty, smáli se a dráždili šerifa k bojovnosti, což ostatně činili pokaždé, když představitel zákona přehnal spotřebu své oblíbené brandy.

"Za mnou" velel šerif a vypadl z lítacích dveří do noci, přičemž se za ním vyvalil rozjařený houf.

Do Kaňonu psů bylo necelou hodinu jízdy nízkým, travnatým údolím, a muži za tu chvíli vystřízlivěli, ovšem až na šerifa, jenž halasně plýtl nadávkami, kymácel se v sedle a sliboval svým druhům báječnou podívanou.

Kaňon psů tvořily vysoké ostré skály, zalité měsíční září, a skrývaly na kamenitém úpatí několik chat, sbitých z prken a plechu. V osadě bylo ticha a klid, obyvatelé už dávno spali.

Jezdci se zastavili na úbočí a šerif řekl:

"Teď dávejte pozor! Dokážu vám, i tomu mizernému pastorovi, jak příšerně jsou ti muži z Kaňonu psů zbabělí. Jen zůstaňte hezky na svých místech."

Šerif přitáhl otěže, usadil se pevně v sedle a náhle s mohutným křikem a střílením vyrazil tryskem do spící osady. Nestačil dojet až k posledním domkům. Z oken mu odpověděla střelba a šerif se svalil na zem, kde zůstal bez hnutí ležet.

Když se k němu začali po chvíli sbíhat osadníci, řekl vysoký vousáč ostatním: "Ten ubohý šerif nelhal; neboť muži z tohoto kaňonu ho raději zastřelili, než by se podívali, kdo k nim přijel."

"Situace se pro nás stává nepřehlednou, marshalle," děl zvěd "ze všech končin se k nám sjíždí desítky trampů a rytíři Sváté haluze chtějí na našem území uspořádat jamboree bez našeho dovolení. Podařilo se nám lapit špeha, který se potuloval po našem campu a věnčil naše borovice barevnými papírky."

V zatáčce před Prosečnicí se vlak naklonil a přidal na rychlosti, aby zabrzdění ve stanici stálo zato. Posléze zastavil, vysypal na nástupiště dávku chatníků, kteří se rychle coby kobylky rozeběhli po kraji, a mocně zasupěv odjel ku Chrástu. Pod starými kaštany se shromáždila početná skupina rytířů s tluky a neforemnými ranci standů, spacáků, pokrývek, matrací a plynových vaříčků. Posedávali na lavičkách a trpělivě čekali, až je jejich velitel Medard, jenž pobíhal kolem jako střelená slepice spočítá. Nešlo mu to tak lehce, neboť uměl počítat pouze do sedmi, což se při jeho zmačně nízkém čele mohlo považovat za značný stupeň inteligence.

Když se rytíři po dlouhém hádání povykovaní seřadili do slušivého dvojstupu a v čele s Medardem vykročili pašinou do lesů, trapper se ostražitě plížil po jejich stopách, vydávaje se občas za veverku nebo kunu skalní.

III.

Tam, kde malé lesní jezírko podléhá ve stínu osik nachází se rozkošný skalnatý dolík porostlý rudými borovicemi. Je to pověstný claim, v němž právě dochází k ukrutné události. U ohniště povykuje zajatý rytíř a laje svým věznitelům, kteří ho lechtají stébly, zatímco nad jejich hlavami na skální plošině vládne tíživé ticho. Šerif sedící na náčelnickém šutru má hlavu v dlaních a kolem jeho nejvěrnější, David, Tennessee a Dan chmurně zírají na rozevřený kufrík (vyměněný ve vlaku s rytířem). Obsah kufríku se vesele tápí na slunci; nebyla to očekávaná vlajka, ale obrovská hromada čokoládových bonbónů.

P O L E Č E N S K Á ŠKATULE PRO SLUŠNÉHO COWBOYE

Chapter 3 - Jdeme na návštěvu

V minulé kapitole věnovali jsme se návštěvám a hostům, a nyní seznámíme se z pravidly chování S.C. tehdy, jdeme-li sami na návštěvu.

Slušný Cowboy nedělá si starosti s tím, byl-li či nebyl-li pozván. Na návštěvu chodí obvykle nečekaně a jen k potlachu, či k jiným oficiálním událostem užívá pozvánek.

Na návštěvu chodíme slušně oblečení a v kteroukoliv denní a noční dobu. Musíme se však vyvarovat různých trapných scén aby náš vstup vždy kladně na hostitele zapůsobil. Není např. vhodné, aby host spatřiv hostitele při ranním obřadu umývání pronesl: "Hm, vždycky jsem si myslel, že po ránu se myjou jen prasata." Nelze se pak divit, když v hostitelově pistoli ubyde několik nábojů.

Předložené občerstvení neshlítneme jako bychom týden nejedli, ale dbáme na to, aby nás někdo nepředběhl. Olizovat nůž je nebezpečné, neboť nevíme, kdo kdy do nás strčí.

Přinést nějaký dárek je vždy vhodné. Obdarujeme-li přítomné dámy sojčímí pírky, vzácnými šišticemi nebo bobulemi působí to zvláště dojemně.

Závěrem si musíme připomenout, že vždy a za všech okolností se chováme tak jak nám káže naše svědomí, čiré jako studánka.

=====

T E S T : Budete dobrým šerifem v našem městě?

V našem dnešním testu si můžete spolehlivě ověřit, zdali byste mohl být vhodným a spravedlivým šerifem. Stačí, když za každou odpověď a) napíšete jeden bod a za b) nic.

1. Dva muži v souboji zasáhnou příliš zvědavého a neopatrného diváka. Je to vina
 - a) toho, který vystřelil
 - b) " " se díval
2. Zloděj koní má být oběšen. Naneštěstí je z dvojčat a oba zapírají. Bratr zloděje je rovněž na šikmé ploše, ale nemáte proti němu přímé důkazy. Obésíte
 - a) žádného
 - b) oba, abyste se jich zbavil
3. Váš přítel chce být vaším pomocníkem, ale neumí dobře střílet.
 - a) odmítnete ho
 - b) svěříte mu stráž vězení
4. Střelíte raději na a) květináče b) na láhve
5. Díváte se rád z okna a) ne b) ano
6. Umíte plovat? a) ne b) ano
7. Znáte alespoň jednu větu z bible? a) ne b) ano

Po sečtení bodů se podívejte na další stranu!

VÝSLEDEK našeho testu:

0 - 2 body

V našem městě byste se stal šerifem dřív, než byste do něho přijel. Tak veliké jsou vaše schopnosti a cnosti.

3 - 5 bodů

Kdyby nebyl nikdo lepší po ruce snad byste se nám taky hodil

6 - 7 bodů

Vy se raději o tohle místo neucházejte, nebo se naše město stane oázou bezpečí pro desperády z celého okolí.

* + + + + + + + + + +

STŘÍBRNÝ P U Š K V O R E C

+ + + + + + + + + + +

+ píše Poklička - vodník amatér +

Poklička, vodník z Podkosti již mnohokrát dostatečně ukázal, že jeho talent je natolik způsobilý, aby si zasloužil samostatné místo v našem časopise.

+ + + + + + + + + + +

Rákosi šustí vo stošest
křepelka pípá pět peněz
po nebi vlahé mraky jdou
ale mě rybi neberou

Možná že náká zabere
dřív nežli přide něděle
jestli ne tak dobře vím
že se zas dneska nemajím

+ + + + + + + + + + +

Pyráního!

Ty ribi co mi poslali z lýhně
sou náky drží voní si moc dovo-
lujou a ani žádná štika samej
cejn. Ten jeden my kons dyš sem
ho lovy, dosýti a nadával mi
sprostě už je zjezený. Přit na
ribi já ti usmažím karru mám ho
v chlívku. Abi ti nebolel žalutdek
koupim ti kapki v Sobace.

+ + + + + + + + + + +

RODOCAPSU vydává Rorýs Old Piránha, vychází podle stavu počasí a vůle Manitouovy. Pokud by se v textu objevily pravopisné chyby tak je to schválné.

I N Z E R C E

+ + + + + + + + + + +

- Koupím sekačku na trávu zn. "Ale nemám peníze"

- Prodám zánovní pistoli zn. "Už ji nepotřebuju"

- Kdo prodá rákosku zn. "Syn nechce jít pro pivo"

- 39/150 železničář hl. za účelem váž.sezn. zachov. výhybkářku zn. "Na společné koleji"

- Prodá se nůše sena zn. "I jednotlivě"

- Kdo vyloví spadlý předmět zn. "Z žumpy"

- Prodám ukazatel u cesty zn. "Já jsem ho neporazil"

- Kdo opraví nafuk.matraci zn. "Položenou na ježka"

- Vyměním sadu jízdének za sad třešní zn. "Už jsem dojezdil"

- Prodám budíka zn. "Na splátky"

- Odměna! Zaběhl se buldok pozn.znamení zn. "Kouše"

- Koupíme šerifa zn. "I po kouskách"

- Prodám zánovní saloon po plese dobytkařů zn. "Na topení"

+ + + + + + + + + + +

I N Z E R C E